

Publicerad 2007-02-25 20:53 av Vildrosen

man lever ju inte i ett ständigt lyckorus, skulle vara jobbigt i längden...lagom är bäst hur tråkigt det än låter...

Det är något vackert...

Det är något vackert
som får mig att le
Något litet och gömt
dolt så att ingen kan se
Som blinkade lanternor
vandrande i mörk natt
Lyser upp lite då och då
gäckar mig och gör mig matt

Det är tankar om dig
jag har krympt för att få rum
Förvarade längst där inne
fångade i ett dunkelt neutrum
De bryter fram vissa stunder
tar över irrande tankebanor
Jag mediterar då en stund kring dig
filosoferar om att bryta vanor

Små lanternor får syre
styrka att blinka och lysa
Leker då fram ett mjukt leende
räddar själen från att frysa
Kramar tanken till en liten boll
låter den förenas med alla de andra
Krymper den mödosamt rund och liten
en stund i mörker för den åter vandra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vildrosen med Poeter.se id #11665 innehar upphovsrätten